

[Statsministeren.]

ikke andet uforudset sker, inden vi naaar saa langt. Det ærede Medlem mente, at dette Forslag var Udtryk for Bestræbelsen for den mindste Anstrengelse. Det ærede Medlem kan være rolig: til næste Aar vil han faa at se, at ingen Anstrengelse skal blive skyet, hverken naar Landstinget eller naar Folketinget skal fornyes, og jeg sætter i øvrigt for min Del roligt mit Arbejde i det politiske Liv til Bedømmelse ved Siden af det ærede Medlems.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft skal jeg endelig udtale en Anerkendelse, fordi det ærede Medlem saa beredvilligt erklærer, at Spørgsmaalet om en Forfatningsændring maa sættes paa Dagsordenen; det er ikke noget, som det ærede Medlem kun ønsker gjort, hvis andre har Lyst til at gøre det, det ærede Medlem ønsker det virkelig selv. Og naar saa det ærede Medlem siger, at Befolkningen har stor Interesse for Forfatningssagen, saa er jeg enig med ham deri, derimod tror jeg ikke, han har Ret, naar han vil hævde, at der ikke i Befolkningen er nogen Interesse for det foreliggende Forslag; i hvert Fald, der, hvor jeg færdes, møder jeg netop den Opfattelse, at det, det først og fremmest gælder om, det er at blive af med Landstinget. Alle, som har fulgt disse Aars politiske Virksomhed, som har set, hvilken Sabotage, hvilken Forringelse, hvilken uheldig Indfyldelse Landstingsflertallet i disse Aar har udøvet, er ganske paa det rene med, at det første fornødne paa det forfatningsmæssige Omraade det er at faa Landstinget afskaffet. Men ellers er jeg altsaa enig med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om, at det er af største Vigtighed, at de forfatningsmæssige Problemer virkelig er taget op, og fortsat bliver taget op, og i den Henseende tror jeg ogsaa, det ærede Medlem kan være rolig. Selv om det ved det ærede Medlems Partis Hjælp nu lykkes Landstingsflertallet at begrave eller at forkaste dette Forslag, som her foreligger, saa vil det leve, uanset denne Forkastelse, og Sagen vil ikke blive taget af Dagsordenen, det tror jeg jeg kan berolige det ærede Medlem med. Forhaabentlig vil der saa ogsaa komme en Tid, hvor det ærede Medlem kan faa Lov til at deltage direkte i Forhandlingerne om saadanne Spørgsmaals Løsning, hvad jo har været udelukket under de nu førte Forhandlinger. Jeg blander mig ikke i, hvem Partierne vil vælge ind i Udvalg, men jeg tør nok udtale en Beklagelse over, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke har været Medlem af det Udvalg, der nu har været nedsat.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at det var fuldkommen rigtigt, at det, det drejede sig om, var at faa Ansvarret placeret, at faa en handlekraftig Regering. Det erkendte han, men alligevel bebrejdede han os, at vi kun havde taget denne ene Side af Sagen op i det foreliggende Forslag. Jeg kan ikke se andet, end at dette, at vi har taget denne ene Side op, har virket tilstrækkeligt afskrækkende, om ikke paa det ærede Medlem, saa dog paa hans Parti. Hvis vi endog havde taget flere Sider op, hvad der kunde have været Grund til, saa er jeg bange for, at selv det ærede Medlem havde ladet sig afskrække i endnu højere Grad, end sket er. Det er dog en meget væsentlig Side, som her er taget op. Det første fornødne er at skabe Muligheder for, at de, der har Regeringsansvaret, ogsaa kan gennemføre det, for hvilket de skal tage Ansvarret. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i hans sidste eller i nogle af hans sidste Bemærkninger, hvor han sagde noget om, at vi havde i disse Tider haft store Vanskeligheder og har maattet hjælpe os igennem saa godt som muligt. Dette er en fuldkommen rigtig Karakteristik af Forholdene under det Landstingsherredømme, vi lever under; selv paa de vigtigste økonomiske Omraader, hvor det har drejet sig om Nationens Livsinteresser, har vi desværre mødt den Folketingsopposition, der har Flertallet i Landstinget, ivrigt optaget af at spænde Ben, just fordi den vidste, at Landstinget til sidst nok skulde give Sagen Dødsstødet eller i hvert Fald ændre den i den Retning, som man fra Mindretallets Side her ønskede det. Det er just disse Kendsgerninger, som vi altsaa saa udmærket har Blikket aabent for, det er just dem, der har ført os til at rejse Spørgsmaalet om Landstingets Afskaffelse, og om det nu lykkes eller ikke lykkes at gennemføre dette Forslag, saa kan jeg love, at det skal ikke blive glemt, at denne Sag er uhyre vigtig. Den kommende Tid maa beskæftige sig med Forfatningsspørgsmaalet, selv om det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kun nærer en meget ringe Interesse for dette Problem.

Alsing Andersen: Jeg vil begynde med at sige til Ordførerne for Venstre og Det konservative Parti, at efter min Opfattelse har den højttærede Statsminister fuldkommen Ret i den Karakteristik, han har givet nu til Slut af de Indlæg, de har leveret her i Debatten. Man havde jo nærmest Ind-